

ESPERIT, CAP ON GUIES LES NOSTRES ESGLÉSIES?
Comunicació Pastoral dels Bisbes catalans als 25 anys del CPT

4. Una Església per als pobres i els qui viuen a les perifèries

4.2. L'Església, mare dels pobres

L'Església es comprèn a si mateixa com a pobra i mare dels pobres perquè s'emmiralla en Jesús, el seu Senyor. Així ho llegim a la segona carta als Corintis: «Coneixeu prou bé la generositat de nostre Senyor Jesucrist; ell, essent ric, es va fer pobre per vosaltres, perquè us enriquíssiu amb la seva pobresa» (8,9). I a la carta als Filipencs es diu que Jesucrist «es va fer no res: prengué la condició d'esclau i es féu semblant als homes» (2,7). *Lumen gentium* 8 esmenta la pobresa i la persecució que hagué de sofrir Jesús, i la humilitat i l'abnegació que han de caracteritzar l'Església, «sota l'impuls de l'Esperit de Crist» (*Ad gentes* 5), la qual no ha de buscar afirmar-se a si mateixa ni caure en la mundanitat ni en la riquesa. Com afirma el Papa Francesc, el poder de l'Església ha de ser el servei. La seva preocupació ha de ser, com a mare dels pobres, la de «servir en ells el Crist». Aquesta és la seva missió i la seva força, i per això s'ha de convertir constantment a l'Evangeli, preguntant-se en què s'ha de reformar. En una paraula, l'Església ha de ser «casa dels pobres», a imitació de Jesús, Messies dels pobres i dels malalts (*Evangelii gaudium* 199). I ho ha de ser donant alhora testimoni de transparència, honestat i justícia social, tenint cura de la creació i entenent l'ús dels propis béns com a servei i disposició per als altres (Concili Tarraconense, resolucions 87 i 91). Cal tenir ben presents els criteris evangèlics, els quals constitueixen el fonament de la Doctrina Social de l'Església (vegeu *Laudato si'* 93-95 i 156-158).■

(continuarà)

Diumenge, 7 de novembre de 2021. Núm. 624

DIUMENGE XXXII (B)

“AQUESTA VIUDA POBRA ÉS LA QUE HA DONAT MÉS DE TOTS.”

Sí, aquestes són les matemàtiques de Déu: No dona més el qui té més, sinó el qui és més generós. Però a part d'aquesta manera ben peculiar de fer comptes, aquí hi ha uns ensenyaments encara més profunds. Convé subratllar-los.

En primer lloc cal destacar la confiança en la providència. Només una ànima ben convençuda del poder de Déu, pot ser capaç de fer el que hem vist en les dues viudes de les lectures d'avui. Qui hauria fet, el que va fer aquella viuda de Sarepta de Sidó? (primera lectura). Tenint ben poc, es refia de la paraula profètica i alimenta Eliseu. Ella ho va fer convençuda del poder de Déu, confiava en el Senyor, que “*dóna pa als qui tenen fam*” (salm responsorial). I qui pot mostrar tanta generositat, com la viuda de l'evangeli, que encara que poc, dona el que té per viure, perquè sap que Déu “*manté les viudes i els orfes*” (salm responsorial).

Però encara hi ha un altra ensenyament: Jesús ens fa saber que Déu avorreix els qui només actuen per ser ben vistos, de cara a la galeria, per sortir a la premsa... “*Jesús mirava com la gent hi tirava diners. Molts rics hi tiraven molt...*”. Cal actuar sempre amb coherència, no volent aparentar o per quedar bé. És lloable, doncs, l'actitud del que se sent solidari i, malgrat les dificultats, és capaç de posar-se la ma a la butxaca i amb total generositat sap donar no només del que li sobra, sinó fins i tot del que legítimament necessita.

En temps de crisi convé ser austers. No només per nosaltres mateixos, que també ens convé, sinó i sobretot per poder fer una veritable comunicació de béns.

L'exemple el trobem en el mateix Crist, que essent ric es va fer pobre per enriquir-nos a tots. Ell “*va ser ofert una sola vegada, quan*

va prendre damunt seu els pecats de tots” (segona lectura). També n’és un exemple sant Martí, de qui el proper dia 11 farem memòria. Ell va ser capaç de vestir, amb la seva pròpia capa, aquell pobre que trobà pel camí.

No en dubtem, tinguem fe i confiança, i Déu, que és Pare provident, no deixarà que ens falti res del necessari per a viure. Ben al contrari, ens alliberarem de molts llastres, que més aviat ens dificulten d’avançar pel camí de la donació generosa. Al cap i a la fi, és el que hem demanat al Senyor en l’oració d’avui: “*concediu-nos de córrer sense destorbs cap als béns que ens prometeu*” (oració col·lecta).■

* * * * *

Com hi pots participar?

1. En grup o personalment

- L’objectiu és afavorir un **ampli procés de consulta a les diòcesis** per a recollir les experiències de sinodalitat viscudes, implicant pastors i fidels.
- Pots buscar o crear un **grup sinodal** contactant la teva parròquia o moviment. El discerniment comunitari implica l’escolta atenta i coratjosa de tots.
- Si no hi ha un grup sinodal en el lloc on vius, hi pots participar **individualment**, pregant i reflexionant sobre la pregunta fonamental del Sínode, i enviant la teva resposta a la comissió diocesana.

HORARI DE MISSES

BASÍLICA SANT FELIU

Vigílies: 18’30.

Festius: 12’00 i 18’30.

Feiners: 18’30

MONESTIR SANT DANIEL

Festius: 9’30.

Feiners: 8’30 (*Celebració de la Paraula*)

* * * * *

MISSES ENCOMANADES

Dissabte, 6:	18,30: Intenció particular
Diumenge, 7:	12,00: Pel poble 18,30: Intenció particular
Dilluns, 8:	18,30: Família Figueras Xifre
Dimarts, 9:	18,30: Per les vocacions
Dimecres, 10:	18,30: Josefina Cané Pallí
Dijous, 11:	18,30: Francesc Bartumeu Sanllehí
Divendres, 12:	18,30: Intenció particular
Dissabte, 13:	18,30: Intenció particular
Diumenge, 14:	12,00: Intenció particular 18,30: Pel poble

* * * * *

CONFESSIONS

Cada dia: 18’00 - 18’25. Diumenges: 11’45 - 11’55 i 18’00 - 18’25.

DESPATX PARROQUIAL

Dijous de 12’00 - 13’00 i de 17’00 - 18’00 i a hores convingudes.

HA REBUT EL BAPTISME

Clara Castelló Vila

HAN CELEBRAT EL MATRIMONI

Ramon Sanchiz Elósegui i Ainhoa Coll Zurutúzar

COL·LECTA DOMUND

A la Parròquia de sant Daniel s’han recollit 24,18 €